

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§1-3

A1.

1 – Λ, 2 – Σ, 3 – Σ, 4 – Λ, 5 – Λ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ τοῦ ἀδυνάτου* §§1-3

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο παρουσιάζει σημαντικές ομοιότητες με το αντίστοιχο προοίμιο του *Υπέρ Μαντιθέου*: κοινά σημεία ως προς το περιεχόμενο (π.χ. για την έκφραση ευγνωμοσύνης προς τους κατηγορούς, για το βασικό κίνητρο της συκοφαντίας), ως προς το ύφος, αλλά και ως προς τους στόχους που καλείται να υπηρετήσει ένα προοίμιο ρητορικού λόγου (εύνοια, προσοχή, κατατόπιση).

B4.

κατηγοροῖς - κατηγορίας, ἀναγκάζωσιν - ἠνάγκασμαι, ἐλπίζω, ἀξιῶ, δόξαν - δοκιμάζειν

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Δημοσθένης, *Κατ' Ἀριστογείτονος Α'* §§15.1-17.4

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Όλη η ζωή των ανθρώπων, Αθηναίοι, είτε αυτοί κατοικούν σε μεγάλη πόλη είτε σε μικρή, κυβερνάται από τη φύση και τους νόμους. Από τα προηγούμενα η φύση είναι απρόβλεπτη και χαρακτηρίζει κάθε άνθρωπο που τη διαθέτει, ενώ οι νόμοι είναι κοινοί και προβλέψιμοι και οι ίδιοι για όλους. Η φύση, αφενός, αν είναι φαύλη, πολλές φορές θέλει το κακό· για αυτό θα δείτε ότι άνθρωποι με τέτοια φύση κάνουν λάθη. Οι νόμοι, αφετέρου, θέλουν τη δικαιοσύνη και την αρετή και το ωφέλιμο, και αυτό επιδιώκουν, και όταν αυτό βρεθεί, προβάλλεται ως γενικός κανόνας, που ισχύει εξίσου και με όμοιο τρόπο για όλους, και αυτό είναι ο νόμος. Σε αυτόν αρμόζει να υπακούουν όλοι για πολλούς λόγους, και κυρίως επειδή κάθε νόμος είναι θεϊκή

Όλος ο βίος των ανθρώπων, άνδρες Αθηναίοι, είτε μεγάλη πόλη, είτε μικρή κατοικούν, κανονίζεται από τη φύση και τους νόμους. Από τα δύο αυτά στοιχεία, η φύση είναι κάτι ακανόνιστο και για κάθε άτομο ανάλογο προς εκείνον που το έχει, οι νόμοι όμως είναι στοιχείο κοινό, έχει ήδη κανονιστεί και είναι το ίδιο για όλους. Η φύση λοιπόν, αν είναι κακή, πολλές φορές επιδιώκει το κακό· γι' αυτό θα δείτε ότι οι άνθρωποι αυτού του είδους διαπράττουν σφάλματα. Από την άλλη, οι νόμοι το δίκαιο και το καλό και το ωφέλιμο θέλουν και επιδιώκουν και, όταν αυτό βρεθεί, γίνεται κανόνας γενικός, ίσος και όμοιος για όλους και αυτός είναι ο νόμος. Σε αυτόν όλοι πρέπει να υπακούουν για πολλούς λόγους και προπάντων διότι κάθε νόμος είναι

ανακάλυψη και δωρεά, τρόπος σκέψης των συνετών ανθρώπων, διόρθωση των εκούσιων και ακούσιων λαθών, κοινή συμφωνία της πόλης, σύμφωνα με την οποία αρμόζει να ζουν όλοι οι πολίτες. Ότι βέβαια ο Αριστογείτονας είναι ένοχος για όσα προβλέπει η δικαιοσύνη σε σχέση με την καταγγελία για παράνομη ανάληψη καθήκοντος, και απολύτως κανένα επιχείρημά του δεν αξίζει να ληφθεί υπόψη, είναι εύκολο να το πληροφορηθείτε.

Μτφρ. Α. Τυφλόπουλος – Επιμ. Δ. Ιακώβ. 2006.

Γ4.

1 – α, 2 – β, 3 – α, 4 – α, 5 – β

εύρημα και δώρο των θεών, απόφαση σωφρόνων ανθρώπων, επανόρθωση των εκουσίων και ακουσίων σφαλμάτων, συμφωνία κοινή της πόλεως, σύμφωνα προς την οποία πρέπει να ζουν όλοι όσοι ζουν στην πόλη. Αλλ' εξάλλου ότι ήδη ο Αριστογείτονας έχει αποδειχθεί ότι αδίκησε, σύμφωνα προς όλες τις απόψεις του δικαίου, τις οποίες αναφέρει η καταγγελία και ότι δεν του υπολείπεται πλέον κανένα επιχείρημα αποδεκτό, γι' αυτό είναι εύκολο να σας διαφωτίσω.

Μτφρ. Κ.Θ. Αραπόπουλος. 1962. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.